

odbor, v katerem imamo mi, narod slovenski, večino; in to dela tisti odbor, v katerem sede možje, ki se že čez četrstoletja dan na dan potegujejo in ravsajo za obveljavo našega jezika v javnosti! Herr von d'Orandur, erklärten Sie mir diesen Zwiespalt der Natur! In to dela tisti odbor, ki se štima, da ima v sebi prveke, vojvode naroda slovenskega. Državne pisarne imajo nalog, da rešavajo vloge v tistem jeziku, v katerem se podnašajo, in one to vestno vršavajo. Naši prvaki tako radi s slovensko metljo pred državnimi pisarnami pometajo, kupe nemškutarskega smetja pred svojimi pa ne vide! Mi tukajšni Slovenci smo se kar za glave držali, ko smo z lastnimi očmi to videli, česar dragače ne bi bili nikdar verjeli. Mozgali smo sem ter tje, kaj nek vtegne temu razlog biti; in kaj mislite v čem smo razlog odborovega nemškutarenja našli, v ničem drugem, nego v neki neopravdani netemeljiti strahopezljivosti. Fantje bežite, dekleta gredo! ali pa reči: kranjski odborniki odkrijte se, nemškutarje gredo! to je vse ena. — Pri tej priliki mi pride na misel basen o kladivu in kovninah. Kdor jo še ni čul, takale je: Železno kladivo je nekega blagdana ležalo brezposleno na naklu ter premišljavalo delo preteklega tedna. Razne kovine je kovalo: i zlato i srebro, i baker i svinec i železo, pa nobena kovina ni pod njegovimi udarci tako silno čvrčela in vrešela kakor železo. Premišljuje sem ter tje zakaj se nek vse druge kovine do edinega železa dajo potrpežljivo in voljno kovati, pa ne more do pravega vzroka priti. Drugi dan, ko se je opet železo kovalo, le praša kladivec pod njegovimi udarci čvrčeče in vrešeče železo, zakaj ono edino tako nejevoljno, tako težko podnaša njegove udarce, in železo mu na to modro odgovori: druge kovine sicer tudi čute tvoje udarce, ali ne bole jih tako kakor mene, jih tolče tujec; mene pa zato tim bolj bole, ker me ti kot moj brat kuješ, ki si iz iste rude iz iste gore kakor jaz. Kladivo je molkom omolknilo, ker je razumelo, zakaj železo pod njegovimi udarci tako silno čvrči in vreši. — Če je tedaj tudi naš narod bolj občuten za tiste udarce, ki padajo po njem od bratovske roke, kdo bi mu to zameril.

Kar se pa sploh naših prvakov, naših vojvodov tiče, imamo mi v Zagrebu stanujoči Slovenci kaj posebne misli. Če je res, da so novine izraz javnega mnenja, potem so naši prvaki z javnim mnenjem zelo na vzkriž in na vpič. Razun Novic nobeden drug list naših prvakov v svojo obrambo ni vzel, še celo tisti ne, ki iz dispozicijsfonda zruca zobljejo. Novice so sicer vse mogoče storile, da dokažejo, kako modro, kako previdno naši prvaki naš narod brane. Če jim je to propter vetustam auctoritatem kdo vrjel, to ne vem, v Zagrebu jim že nismo vrjeli. Zamoreci se ne dajo s črnolom prati. Delo mojstra hvali, ne pa prijateljeve besede. O nekih naših prvakih so rekle Novice, da so nenadomestljivi, mi o tem prepričani nismo; druge so opet slikale ko trdnjave slovenskega naroda, ko same Miloše Obiliče in turne Davidove, pa tudi v tem smo se prepričali, da se je iz novičnih trdnjav naš narod slabo branil, da smo mesto Miloš Obiliča med našimi prvaki našli Vuka Brankoviča, in da naši slonkosteni turni Davidovi na slabih podlagah stoje. Mi v Zagrebu stanujoči Slovenci konstatiramo, da so naši prvaki in pa slovenski narod drug drugega zgrešili, in sicer tako, da drug drugega več ne najde, mi konstatiramo, da naši prvaki niso več vojvode našega naroda, ampak da so samo neka klika še, ki se trese za svoje osebne interese, in ki narodne interese pod svoje osebne podklopiti hoče; mi konstatiramo, da bo zlo po naš narod če drugi možje na njegovo čelo ne stopijo, zakaj na evropskem podnebjju se taka znamenja prikazujejo, da ne vemo kaj bo drevi z nas; mi nazadnje konstatiramo, da narod slovenski živo v sebi občuti potrebo odvažnega vodjenja, ki ga v današnjih naših prvakih našel ni. Toliko na starega leta dan; bog daj bolje bodočnost!

Novičar.

— Že pred novim letom je Jih Veličanstvo cesar imenoval državnega pečatnika g. Beust-a za državnega ministra zunanjih zadev, g. Becke-ja za državnega ministra denarstva in g. John-a za državnega ministra vojaštva. Na novega leta dan pa je prinesla „Wiener Zeitung“ sledeče parlamentarne ministre: Grof Auersperg je imenovan za ministerskega predsednika; g. Taaffe za namenstnika ministerskega predsednika in za ministra državne brambe in javne ga mira; g. Plener za ministra kupčijstva, g. Hasner za ministra bogočastja in ukov; g. Potocki za mini-

stra poljedelstva; g. Giskra za ministra notrajnih zadev; g. Herbst za ministra pravosodja; g. Brestel za ministra denarstva in g. Berger je imenovan za ministra brez posebnega opravilstva. Imamo tedaj zdaj v Avstriji dvanaeset aktivnih ministrov brez ogerskih. — Kaj Slovani od tega ministerstva imamo upati, dobro vemo.

— V nekem belgijskem časniku se je tudi že nahajal načrt (program) našega novega ministerstva in sicer so se navedle sledeče točke: 1. Razložba, da še zdaj niti ni misliti na državni bankrot. 2. Utrdjenje državnega upa. 3. Pomansanje armade, koliko naj več mogoče. Stroški za vojskaštvo ne smejo prekositi 65 milijonov gold. v srebru in 5. Povišanje v vojaških službah se mora za čas celo ustaviti.

V tem celo mirnem načrtu je res mnogo dobre volje. Tako mirni načrt vendar v tem trenutku osnovati, v katerem Ruska namerjava poslati Turški svoj poslednji izrek (ultimatum) zastran vzhodnega prašanja, ktero žuga vneti tamo strahovit ogenj, je, moramo reči, glavo v pesek vtekniti, da se ne bi moralo gledati, kar se zunaj godi in v tem tedaj nikakor ne bi mogli nahajati velikega političnega uma našega od „Presse“ imenovanega „doktorskega ministerstva.“

— Turška armada se je začela zlo zbirati na Grški meji, in bati se je, da se bodo tudi Turki in Grki v kratkem prišli.

— Pri poslednji volitvi v Celoven, ko se je volil nov poslanec za deželni zbor, glasovali so vsi volilci, Borovškega okraja enoglasno za gosp. Einspieler-ja, ki je po tem takem dobil 18 glasov. Volilni okraji so tako osnovani, da Slovenci morajo propasti.

— Pri sv. Janžu na Dravskem polju je v nedeljo med božjo službo šola pogorela. Pravijo, da je učiteljeva dekla, ki je dan poprej zavolj neke tatvine bila okregana, poslopje užgala in tudi sama zgorela.

— Turki so poslali več vojakov v trdnjave na Donavi.

Tržna cena

pretekli teden.

	V Varaždinu	V Mariboru	V Celju	V Ptuj
	fl. k.	fl. k.	fl. k.	fl. k.
Pšenice vagan (drevenka)	6 — 6 35	6 20	5 50	
Rži	4 20	4 15	3 80	3 80
Jočmena	3 —	—	3 8	—
Ovsa	1 70	—	1 80	1 60
Turčice (kuruze) vagan	2 90	3 20	3 10	2 80
Ajde	3 —	3 —	3 10	2 60
Prosa	2 90	—	3 20	—
Krompirja	1 40	1 35	1 30	—
Govedine funt	— 19	— 24	— 22	— 25
Teletine	— 24	— 26	— 22	— 26
Svinjetine črste funt	— 28	— 26	— 24	— 24
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	10 —	10 —	7 50	10 —
" 18" "	—	—	5 35	—
" 36" mehkih "	7 —	—	5 60	8 —
" 18" "	—	—	3 60	—
Ogljenja iz trdega lesa vagan	— 80	— 40	— 40	— 85
" " mehkega "	— 60	— 30	— 40	— 85
Sena cent	1 50	1 30	— 95	1 —
Slame cent v sopah	1 20	1 10	— 95	— 90
" " za steljo	— 90	— 80	— 45	— 70
Slanine (špeha) cent	40 —	33 —	44 —	32 —
Jajec, tri za	10 —	10 —	—	—

Cesarski zlat velja 5 fl. 77 kr. a. v.

Ažijo srebra 118.75.

Narodno drž. posojilo 65.30.

Listnica vrednišva.

Od več strani so došle spet prošnje, da bi naj oznanili za slovenske župane vodila, po katerih bi mogli tudi v slovenskem jeziku županiti. Mi smo že v 26. listu I. teč. naznanili, da je v Ljubljani v Eger-jevi tiskarni došla na svetlo knjiga, „Oblasti in opravki, ktere imajo po občinskem zakonu občine in župani z občinskimi odborniki.“ Na jedni strani je slovensko na drugi pa nemško. V tej knjižici najde župan vse, kar mu je potrebno, da celo po postavi in tudi v slovenskem jeziku lahko župani. Velja samo 70 kr.

2., 4., 5. in 30. list I. tečaja „Slov. Gospodarja“ se ne dobivajo več.